

[Per Hækkerup.]

må jo unægtelig undre sig lidt over, hvad denne indkomstpolitik egentlig indeholder. Landbrugsministeren taler om en skærpet pris- og avancekontrol. Kan vi tage det som udtryk for, at det er regeringens opfattelse, at denne lovgivning skal opretholdes ud over den dato, der foreløbig er fastsat for dens varighed? Hvis jeg husker ret, er det jo en dato i efteråret, det vil sige på det tidspunkt, hvor optakten til forårets overenskomstsituation finder sted. Jeg må forstå landbrugsministeren således, at det er en fast bestanddel i regeringens indkomstpolitik; hvor svag den end kan være, så er det en fast bestanddel. Men jeg er interesseret i at høre svaret.

Landbrugsministeren nævner også, at det er lykkedes at udskyde stigningerne i hjemmemarkedspriserne i hvert fald indtil videre. Igen må man unægtelig spørge: hvad er hensigten? Jeg har forstået, at det er inden for det nuværende finansår, at stigningerne i landbrugspriserne er suspenderet, men også det vil det naturligvis være interessant at vide, for vil det sige, at landbrugspriserne, som nu er holdt nede på hjemmemarkedet, skal stige den 1. april 1969, hvor vi forhåbentlig har fået overenskomsterne i land? Det ville i hvert fald være en ejendommelig form for indkomstpolitik, hvis man gjorde det.

Men hvad mener landbrugsministeren i øvrigt med, at denne fastholdelse af priserne på hjemmemarkedet for landbrugsvarer er et led i en indkomstpolitik? Jeg har forstået, at det er regeringens hensigt, at landbruget skal kompenseres for det tab, der opstår ved, at hjemmemarkedsprisernes stigning udskydes. Men så er det lidt vanskeligt at se, at der ligger nogen indkomstpolitik i denne foranstaltning, medmindre ministeren hentyder til den omfordeling af indkomsterne mellem skatteborgerne i almindelighed på den ene side og landbruget på den anden side, som en sådan fastholdelse af priserne og en compensation indebærer.

Men det, der er mest interessant i landbrugsministerens udtalelse, er afsnittet om, at en egentlig indkomstpolitik — det vil altså sige, at man erkender, at man ikke har haft en egentlig indkomstpolitik endnu — må være et vigtigt saneringsmiddel.

Landbrugsministeren tilføjer nemlig her det, som jeg er bange for er regeringens egentlige hensigt: „ikke mindst i forbindelse med de overenskomstforhandlinger, der påbegyndes i den kommende vinter“. Det er altså her — jeg havde nær sagt som sædvanlig — det centrale ligger, efter landbrugsministerens opfattelse. Når man betænker det, synes jeg også, det er af interesse at notere sig statsministerens udtalelse på det radikale landsmøde forrige weekend, hvor statsministeren ifølge Berlingske Tidende bl. a. sagde:

„Begrundet i den aktuelle søfartskonflikt er det gjort gældende, at regeringen ikke ville tillade nogen strejke i det hele taget. Og jeg har set, at dette skulle føre til, at arbejdsgiverne spekulerer i, at regeringen vil gribe ind i den kommende overenskomstsituation. Regeringen agter ikke at gribe ind i almindelige overenskomstforhold, men hvis uro rammer de samfundsvigtige forhold, vil vi slå til.“

Tja, det er jo stærke ord. Nu har vi søfartskonflikten som baggrund for, hvad statsministeren forstår ved samfundsvigtige problemer, og hvem det er, han vil slå til. Der blev dengang, da konflikten var iværksat, over for de strejkende styrmænd og telegrafister anført, at deres konflikt var samfundsskadelig, fordi den ville standse landbrugseksporten, den ville standse fiskeriekseporten, og den ville umuliggøre transport af cement fra Ålborg til Sjælland og dermed ramme beskæftigelsen i byggeriet. Og hvad gjorde så de strejkende personaleorganisationer? De undtog disse transporter fra strejken, og alligevel erklærede statsministeren, at den var samfundsskadelig, uden overhovedet at præcisere, på hvilke andre områder den var samfundsskadelig. Hvis ikke statsministeren er i stand til at forklare tinget her, på hvilket punkt søfartskonflikten efter de af organisationerne vedtagne undtagelser var samfundsskadelig, kan man kun drage den slutning af statsministerens ord, at enhver konflikt på søtransportens område er samfundsskadelig og må standses. Gælder der andre forudsætninger for landtransporten? Er det anderledes for væsentlige dele af industrien, af handel og transport osv.? Med andre ord: vi er her vidne til, at regeringen proklamerer en indkomstpolitik, der først